

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 10To/24/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8122010024
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 07. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Monok
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:8122010024.2

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Monoka a sudcov JUDr. Evy Rešatkovej a Mgr. Iva Maruščáka na verejnom zasadnutí konanom dňa 06.07.2022, v trestnej veci proti obžalovanému X. L. pre pokračovací prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prešov sp. zn. 3T/1/2022 zo dňa 12.05.2022 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. poriadku z a m i e t a odvolanie obžalovaného X. L..

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom bol obžalovaný X. L. uznaný za vinného z pokračovacieho prečinu nebezpečného vyhrážania v bode 1/ podľa § podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. a) Tr. zákona a v bode 2/ podľa § 360 ods. 1 Tr. zákona, na tom skutkovom základe, že

1/ dňa 03.10.2021 v čase okolo 23.50 hod. sa pred vchodom bytového domu s popisným číslom X na ulici X. v Prešove, vyhrážal Z. F., bytom P., X. XXXX/X, ktorému s nožom v ruke povedal „ce odje..m teraz ty ko..ce, uvidíš, s tebu zrobim poradek“, na čo poškodený z obavy o svoj život a zdravie utiekol do vchodu obytného domu na ulici X. č. X v P.,

2/ dňa 17.07.2021 v čase okolo 21.45 hod. v Prešove na X. ulici, na terase baru Samba Caffé sa vyhrážal tam prítomným Z. F., bytom P., X. XXXX/X a L. V., trvale bytom P., R. U. XXXX/X slovami „ty ko..ce, ce rozje..m, ce zabijem, ce odje..m, znám kdze bývaš, jaký máš motor a aj ju odje..m, tiš znám kdze bývaš a jaký máš motor. Še o vás postarám“, a zároveň im gestom pravej ruky v polohe so spojeným ukazovákom a prostredníkom a so zdvihnutým palcom, ktorú si priložil k pravému spánku na hlave, ukazoval, že ich odstreli, pričom takéto jeho správanie u poškodených vzbudilo dôvodnú obavu o ich život, zdravie a majetok tým, že svoje vyhrážky uskutoční.

Za to mu bol podľa § 360 ods. 2 Trestného zákona, § 38 ods. 2, § 37 písm. m), § 36 písm. l) Trestného zákona uložený trest odňatia slobody v trvaní 12 mesiacov, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zákona zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Proti uvedenému rozsudku v časti výroku o treste podal, ihneď po jeho vyhlásení, obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu odvolanie. Uviedol, že trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov považuje za neprimerane prísny. Trestný čin spáchal v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia v inej trestnej veci s tým, že nevykonaná časť tohto trestu odňatia slobody predstavuje ešte približne 3 mesiace. Zohľadniac ustanovenie § 68 ods. 2 zákona č. 300/2005 Z. z. pritom možno s najväčšou pravdepodobnosťou (hraničiacou s istotou) konštatovať, že bude musieť vykonať aj zvyšnú nevykonanú časť trestu odňatia slobody v trvaní približne 3 mesiacov. Okrem toho poukázal na to (bez toho, aby si dovolil znižovať závažnosť ním spáchaného trestného činu), že spáchaním trestného činu síce u poškodených, t. č. iste vyvolal ujmu prinajmenšom na ich psychickom

pohodlí, avšak nijako inak im neublížil a ani sa im ublížiť nechystal. Inými slovami povedané, svojím protiprávnym konaním nikomu nespôsobil smrť, žiadnu fyzickú ujmu na zdraví a ani závažnejšiu psychickú ujmu na zdraví či akúkoľvek ujmu na majetku. Keďže bol v čase spáchania trestného činu (a aj v čase spáchania iných jeho predchádzajúcich trestných činov) pod vplyvom alkoholu, rozhodne chce svoje nadmerné požívanie alkoholu obmedziť na minimum, čo avizoval už aj na poslednom hlavnom pojednávaní v tomto trestnom konaní. Okrem toho sa chce zamestnať a riadne si plniť prinajmenšom aspoň svoju vyživovaciu povinnosť k mal. deťom, o ktoré sa z priestorov Ústavy na výkon trestu odňatia slobody nebude môcť adekvátne postarať. Je si vedomý skutočnosti, že na všetky vyššie uvedené okolnosti mal myslieť omnoho skôr, no ďalším časom stráveným v Ústave na výkon trestu odňatia slobody (po započítaní doby strávenej vo väzbe) mu bude sťažená možnosť jeho čo najskoršej nápravy vo vyššie naznačenom zmysle, tzn. v podobe eliminovania požívania alkoholických nápojov, v podobe čo najskoršieho si nájdenia stabilného zamestnania a v podobe následného riadneho plnenia si svojej vyživovacej povinnosti k mal. deťom. Inak povedané, chce čo najskôr začať viesť riadny a usporiadaný život a to mu bude sťažené pri treste odňatia slobody v trvaní až 12 mesiacov. Má za to, že hoci väzba v žiadnom prípade nemá sankčnú povahu a nikdy nemôže plniť účel trestu, tak v danom konkrétnom prípade pri zohľadnení dĺžky času stráveného vo väzbe na jednej strane a závažnosti trestnej činnosti na druhej strane možno vysloviť záver, že doterajšie obmedzenie jeho osobnej slobody je už postačujúce. Okrem toho je podľa neho potrebné mať na pamäti, že (ako naznačil vyššie) mu takmer s istotou bude uložená povinnosť vykonať ešte aj zvyšnú nevykonanú časť trestu odňatia slobody v trvaní približne 3 mesiace v inej trestnej veci. S poukazom na všetky vyššie uvedené skutočnosti má za to, že v jeho prípade už nie je nevyhnutné ukladať mu trest odňatia slobody vo výmere vyššej, ako je čas, ktorý už v tejto trestnej veci strávil vo väzbe.

Na základe podaného odvolania preskúmal krajský súd napadnutý rozsudok v intenciách ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. poriadku, podľa ktorého ak odvolací súd nezamietne odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku.

Po takomto prieskume odvolací súd zistil, že podané odvolanie nie je dôvodné.

V prvom rade je potrebné uviesť, že pred prvostupňovým súdom neboli vykonávané dôkazy súvisiace s výrokom o vine obžalovaného, pretože tento na hlavnom pojednávaní konanom na okresnom súde dňa 12.05.2022 po poučení urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. poriadku o tom, že je vinný zo spáchania skutkov uvedených v obžalobe. Po tom, čo obžalovaný aj kladne odpovedal na otázky uvedené v ustanovení § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g) a h) Tr. poriadku, okresný súd podľa § 257 ods. 7, 8 Tr. poriadku prijal vyhlásenie obžalovaného a vykonal len dôkazy súvisiace s výrokom o treste.

Pokiaľ ide o napadnutý výrok o treste, v konaní pred súdom prvého stupňa boli dôkazy vykonané zákonným spôsobom a to v rozsahu nevyhnutnom na spravodlivé rozhodnutie. Súdy vykonané dôkazy vyhodnotil spôsobom uvedeným v § 2 ods. 12 Tr. poriadku a takýmto postupom dospel k správny záverom. Zákonu zodpovedá aj odôvodnenie napadnutého rozsudku, v ktorom prvostupňový súd uviedol, ktoré konkrétne dôkazy vo veci vykonal, ktoré skutočnosti z nich vyplývali a na základe ktorých konkrétnych dôkazov dospel k svojim záverom. Podrobne a logicky tiež popísal akými úvahami sa správal pri hodnotení vykonaných dôkazov. V tomto smere sú dôvody napadnutého rozsudku podrobné a vecne správne, a preto na tieto krajský súd v podrobnostiach aj poukazuje.

Správne prvostupňový súd zistil jednu poľahčujúcu okolnosť (obžalovaný sa priznal k spáchaniu trestného činu a úprimne ho oľutoval) a jednu priťažujúcu okolnosť (bol už za trestný čin odsúdený). Naposledy bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Prešov sp. zn. 5T/70/2017 z 22.11.2017 (právoplatným 19.06.2019) za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, 3 písm. b) Tr. zákona, za ktorý mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 1 roka, na výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Z výkonu tohto trestu bol podmienčne prepustený dňa 02.07.2020 so skúšobnou dobou 2 rokov. Skúšobná doba podmienčného prepustenia mu tak plynula od 02.07.2020 a ak by dňa 04.10.2021 nezačal vykonávať väzbu, tak by uplynula dňa 02.07.2022.

Ďalej prvostupňový súd zákonným spôsobom vyhodnotil aj ostatné skutočnosti ovplyvňujúce rozhodnutie o druhu a výmere trestu uvedené v § 34 ods. 4 Tr. zákona. V rámci nich aj kritický postoj obžalovaného k spáchanej trestnej činnosti, ktorý sa však prejavil až v priebehu súdneho konania o podanej obžalobe v čase, keď vykonané dôkazy preukazovali jeho vinu.

V spojení s uvedenými skutočnosťami prvostupňový súd správne vyhodnotil aj význam vyhlásenia obžalovaného o vine, ktorý síce neodôvodňoval mimoriadne zníženie trestu pod dolnú hranicu trestnej sadzby ustanovenej zákonom analogicky podľa § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zákona, ale odôvodnil ukládanie trestu odňatia slobody v dolnej polovici zákonom ustanovenej trestnej sadzby.

V súvislosti s druhom a výmerou uloženého trestu je potrebné zdôrazniť, že obžalovaný sa predmetného trestného činu dopustil dvoma čiastkovými útokmi a že sa ho dopustil napriek tomu, že za prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. a), b) Tr. zákona bol už v minulosti odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Prešov sp. zn. 1T/97/2016 z 21.09.2016 (právoplatným 27.09.2016), za ktorý mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov, na výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Trest vykonal 22.09.2019, no tento výkon zjavne k jeho náprave nevedol.

Okrem toho sa v období 29.04.2017 do 15.12.2021 dopustil aj 14 priestupkov, z ktorých prevažná väčšina je proti verejnému poriadku a proti občianskemu spolunažívaniu. Pritom v jednom prípade priestupok proti občianskemu spolunažívaniu spáchal tak, že dňa 07.05.2018 napadol poškodeného Z. F..

Predmetný pokračujúci prečin nebezpečného vyhrážania dokonca spáchal v skúšobnej dobe podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený vyššie uvedeným trestným rozkazom Okresného súdu Prešov sp. zn. 5T/70/2017 z 22.11.2017, hoci sa od neho očakávalo, že v priebehu skúšobnej doby bude viesť riadny život a preukáže aspoň pod hrozbou výkonu zvyšku trestu polepšenie. K vedeniu riadneho života ho však neprímäla ani vedomosť o tom, že má maloleté deti, voči ktorým si má plniť vyživovaciu povinnosť a poskytovať im starostlivosť.

Aj podľa odvolacieho súdu preto prvostupňovým súdom uložený trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov zodpovedá účelu trestu a zásadám jeho ukládania uvedeným v § 34 ods. 1 až 4 Tr. zákona.

Do úvahy neprichádza ani povolenie podmiennečného odkladu výkonu uloženého trestu odňatia slobody. Podmiennečný odklad totiž Trestný zákon výslovne vylučuje vo svojom ust. § 49 ods. 2. Podľa tohto ustanovenia (ktoré platí rovnako aj pri postupe podľa § 51 ods. 1 Tr. zákona) sa ustanovenie odseku 1 o podmiennečnom odložení výkonu trestu odňatia slobody nepoužije, ak súd odsudzuje páchatel'a za úmyselný trestný čin spáchaný v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia alebo v skúšobnej dobe podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody. Keďže obžalovaný sa prečinu nebezpečného vyhrážania, ktorý je úmyselným trestným činom, dopustil v skúšobnej dobe podmiennečného prepustenia, tak povolenie podmiennečného odkladu výkonu trestu odňatia slobody prípustné nie je.

Správne potom prvostupňový súd zaradil obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, pretože obžalovaný v posledných desiatich rokoch pred spáchaním predmetného prečinu bol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Vzhľadom na uvedené odvolací súd o odvolaní obžalovaného jednomyseľne rozhodol tak, že ho podľa § 319 Tr. poriadku ako nedôvodné zamietol.
jednomyseľne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.